

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 52.

Femte Session.

21de Møde.

Onsdagen den 2den November.

(Fort.)

Gram: Efter hvad der er udtalt i denne Sag, hvor Forhandlingerne allerede ere trukne noget længt ud, skal jeg kun yttre nogle faa Ord, saameget mere, som jeg ikke troer, at vi komme til andet Resultat end at høre forskellige Anskuelser udtalte, uden at vi derved føres Maalet synderligt nærmere. Jeg vil derfor ikke gaae videre ind paa Sagen i sin Heelhed, skjøndt jeg mødte her idag med det Forsæt at yttre mig udførligen om det foreliggende Forslags forskellige Bestemmelser. Der er imidlertid et Punkt, som flere Gange er kommet paa Dntale her idag, som jeg ikke kan lade være aldeles uberørt, og det er den Stilling, som Lovforslaget vil sætte Præsten i. Jeg kan tale saameget friere herom, som Ingen kan beskylde mig for Partiskhed, da mit Embede ligger udenfor denne Sags Omraade. Jeg vil da korteligen erklære, at jeg antager det for rigtigt, at Præsten ikkun da bliver Medlem af Sogneraadet, naar Sognebeboerne selv vælge ham dertil, — ellers vil altid hans Stilling til Beboerne blive meer eller mindre skjæv. Paa den anden Side maa jeg protestere imod, at Præsten bliver et Slags Politimester i Sogneraadet, hvilket i mine Tanker vil nedbryde, hvad han ellers kunde opbygge, og aldeles forkyrre hans Virksomhed, da han ved denne Function vil komme i mange Conflicter, som ville have den skadeligste Indflydelse paa hans Sjælesørger-Embede. Med Hensyn til Sagen selv skal jeg standse hermed for idag; jeg skal nu kun tilføie et Par Ord med Hensyn til den Misghagsyttring, jeg nyligen tillod mig imod, hvad den høitærede Rigsdagsmand for

Holbek Amts 2den Valgkreds udtalte; det er muligt, at jeg misforstod hans Uttringer, men det forekom mig, at der i dem var Noget, der var saarende for den Stand, hvortil jeg hører. Jeg erkjender, som sagt, fuldkomment, at jeg maastee kan have misforstaaet, hvad han yttrede, og efter den personlige Samtale, jeg senere har havt med ham, maa jeg antage, at det virkelig er saa. Jeg maa derfor vente, til Tidenden foreligger, for at see, hvad han har yttret. Har jeg saa noget Videre at bemærke derved, skal jeg tillade mig i den Anledning at udbede mig Ordet hos den høitærede Formand.

Monrad: Det foreliggende Lovforslag er i flere Henseender meget interessant, og jeg skal heller ikke frakende det en høj Grad af Sindrighed. Det forekommer mig saaledes, at det hele nye Udgangspunkt, som Forslagsstilleren har valgt, er meget sindrigt, nemlig fra Arbejdsdage eller Arbejdskraft; jeg kan imidlertid dog ikke nægte, at jeg antager, det, paa Grund af de mangs Beregninger, vil medføre en heel Deel Uleilighed, naar man alene skal have dette Grundlag; men det var jo muligt, ved Siden deraf at have andre Bestemmelser, grundede f. Ex. paa Hartornet eller paa et vist Pengebidrag til Communen. Ogsaa i en anden Henseende forekommer det mig, at der kan være Spørgsmaal om, hvorvidt det er rigtigt, alene at bibeholde de foreslaaede Grundlag, hvorved man gaaer ud fra Arbejdsdagens Værdi; thi en Følge deraf vilde jo være, at i de Communer, hvor Sognets Fornødenheder kun ere smaa, vilde der kun blive meget faa Valgere i Forhold til Sognets Beboere og til Ciernes Antal, men ogsaa herpaa vilde man raade Bod, naar man gik ud fra flere Udseer. Jeg kan heller ikke nægte min Aerkjendelse af